

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 1 lutego 1965 r.

Nr 6

TRESC:
Poz.:

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW

- 18 — nr 11 z dnia 27 stycznia 1965 r. w sprawie oddania niektórych terenów na obszarze m. st. Warszawy w wieczyste użytkowanie 37

ZARZĄDZENIE

- 19 — Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 19 grudnia 1964 r. w sprawie maksymalnej wysokości i warunków udzielania kredytu bankowego na niskie spółdzielcze budownictwo mieszkaniowe realizowane na terenach nie uzbrojonych 38

OBWIESZCZENIE

- 20 — Prezesa Narodowego Banku Polskiego z dnia 1 lutego 1965 r. w sprawie kursów dewiz i pieniędzy zagranicznych 39

18

UCHWAŁA Nr 11 RADY MINISTRÓW

z dnia 27 stycznia 1965 r.

w sprawie oddania niektórych terenów na obszarze m. st. Warszawy w wieczyste użytkowanie.

W celu uporządkowania stanu prawnego terenów i położonych na nich domów jednorodzinnych, małych domów mieszkalnych oraz gospodarstw rolnych, sadowniczych i warzywniczych w granicach m. st. Warszawy z 1945 r. Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Tereny położone na obszarze m. st. Warszawy w granicach z dnia 21 listopada 1945 r., tj. z dnia wejścia w życie dekretu z dnia 26 października 1945 r. o własności i użytkowaniu gruntów na obszarze m. st. Warszawy (Dz. U. Nr 50, poz. 279), stanowiące:

- 1) jedną działkę budowlaną przeznaczoną pod budowę domu jednorodzinnego,
- 2) jedną działkę zabudowaną domem jednorodzinnym,
- 3) jedną działkę zabudowaną małym domem mieszkalnym w rozumieniu ustawy z dnia 28 maja 1957 r. o wyłączeniu spod publicznej gospodarki lokalami domów jednorodzinnych oraz lokali w domach spółdzielni mieszkaniowych (Dz. U. z 1962 r. Nr 47, poz. 228),
- 4) jedną działkę zabudowaną budynkiem przeznaczonym na warsztat rzemieślniczy,
- 5) gospodarstwo rolne, sadownicze i warzywnicze

— mogą być oddane w wieczyste użytkowanie dotychczasowym właścicielom lub ich następcom prawnym, pomimo że nie złożyli w terminie przewidzianym w dekreście z dnia 26 października 1945 r. wniosków o przyznanie prawa wieczystej dzierżawy, zabudowy lub własności czasowej, jeżeli zachodzą warunki wymienione w niniejszej uchwale.

2. Oddanie terenów budowlanych w wieczyste użytkowanie następuje w granicach powierzchni przewidzianej w normatywach urbanistycznych pod budowę domów jednorodzinnych lub małych domów mieszkalnych.

§ 2. 1. Tereny wymienione w § 1 nie mogą być oddane w wieczyste użytkowanie, gdy plan zagospodarowania przestrzennego lub wstępnie ustalone założenia tego planu przewidują inne przeznaczenie terenu lub gdy nastąpiło już poprzednio zbycie terenu przez Państwo na rzecz innych osób.

2. Nie mogą być również oddane w wieczyste użytkowanie tereny wymienione w § 1, gdy tereny te lub położone na nich budynki i urządzenia potrzebne są na cele użyteczności publicznej, na cele obrony Państwa lub do wykonania zadań określonych w zatwierdzonych planach gospodarczych albo na inne potrzeby publiczne.

3. Spośród następców prawnych z tytułu dziedziczenia wieczyste użytkowanie terenu może być ustanowione wyłącznie na rzecz małżonka, zstępnych lub wstępnych spadkodawcy.

§ 3. 1. Oddanie w wieczyste użytkowanie terenu wymienionego w § 1 uzależnione jest od złożenia wniosku o przyznanie tego prawa w ciągu 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej uchwały.

2. Jednocześnie z ustanowieniem wieczystego użytkowania terenu następuje przywrócenie własności budynków i urządzeń położonych na tym terenie.

§ 4. Warunkiem oddania w wieczyste użytkowanie terenu zabudowanego budynkiem, w którym dokonano za środków państwowych ulepszeń przez zainstalowanie dodatkowych urządzeń (np. urządzenia wodociągowo-kanalizacyjnego, centralnego ogrzewania), jest zwrot wartości tych urządzeń w dniu ustanowienia wieczystego użytkowania terenu. Rozliczeń z tytułu innych nakładów (np. remontów kapitałowych i bieżących) nie przeprowadza się.

§ 5. Oddanie w wieczyste użytkowanie następuje za opłatą symboliczną. W razie ulepszenia użytkowania gruntu wskutek wybudowania przez Państwo lub b. samorząd terytorialny urzędów komunalnych po dniu 21 listopada 1945 r., wieczysty użytkownik oprócz opłaty symbolicznej uiszcza corocznie opłaty z tytułu uzbrojenia terenu w urządzenia komunalne zbudowane po tym terminie, obliczone na zasadach i w wysokości przewidzianej w ustawie z dnia 14 lipca 1961 r. o gospodarce terenami w miastach i osiedlach (Dz. U. z 1962 r. Nr 32, poz. 159 i z 1964 r. Nr 16, poz. 94).

§ 6. Przez działkę budowlaną przeznaczoną pod budowę domu jednorodzinnego rozumie się działkę, na której zgodnie z obecnie obowiązującymi przepisami może być wybudowany dom jednorodzinny.

§ 7. Wykonanie uchwały porucza się Ministrowi Gospodarki Komunalnej i Prezydium Rady Narodowej m. st. Warszawy.

§ 8. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

19

ZARZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI KOMUNALNEJ

z dnia 19 grudnia 1964 r.

w sprawie maksymalnej wysokości i warunków udzielania kredytu bankowego na niskie spółdzielcze budownictwo mieszkaniowe realizowane na terenach nieuzbrojonych.

Na podstawie § 2 ust. 3 uchwały nr 279 Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 12 września 1964 r. w sprawie niskiego spółdzielczego budownictwa mieszkaniowego realizowanego na terenach nie uzbrojonych zarządzam, co następuje:

§ 1. 1. Dla spółdzielni budowlano-mieszkaniowych i spółdzielczych zrzeseń budowy domów jednorodzinnych, budujących domy o wysokości do 2 kondygnacji w zabudowie szeregowej lub innej zwartej, bliźniaczej albo wolnostojącej, ustala się maksymalną wysokość kredytu bankowego w kwocie:

- 1) 125.000 zł na terenie ziem zachodnich i północnych oraz na pozostałych terenach w gromadach, osiedlach i miastach do 100.000 mieszkańców,
- 2) 117.000 zł na terenach nie wymienionych w pkt 1 w miastach powyżej 100.000 mieszkańców.

2. Kredyt bankowy o wysokości określonej w ust. 1 może być przyznany na budowę jednego mieszkania w domu wielomieszkaniowym lub w małym domu mieszkalnym albo na budowę domu jednorodzinnego.

§ 2. 1. Warunkiem przyznania kredytu bankowego w wysokości określonej w § 1 jest:

- 1) realizowanie przez spółdzielnie budowlano-mieszkaniowe i spółdzielcze zrzeseń budowy domów jednorodzinnych budownictwa niskiego na terenach określonych w § 1 ust. 2 i 3 uchwały nr 279 Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 12 września 1964 r. w sprawie niskiego spółdzielczego budownictwa mieszkaniowego realizowanego na terenach nie uzbrojonych,
- 2) przyjęcie przez wymienione spółdzielnie na członków osób skierowanych przez zakłady pracy lub prezydium właściwej rady narodowej. Prezydium rad narodowych mogą kierować na członków spółdzielni rzemieślników, świadczących usługi na rzecz ludności zamieszkałej w osiedlu budowanym przez spółdzielnię,
- 3) zgromadzenie przez poszczególnych członków spółdzielni wkładu własnego w wysokości 20% globalnych kosztów budowy na terenach określonych w § 1 ust. 1 pkt 1 lub 25% na terenach określonych w § 1 ust. 1 pkt 2 niniejszego zarządzenia,
- 4) nieprzekroczenie w zatwierdzonej dokumentacji projektowo-kosztorysowej bezpośredniego kosztu budowy 1 m² powierzchni użytkowej mieszkania w wysokości 1.650 zł.

2. Przekroczenie określonego w ust. 1 pkt 4 bezpośredniego kosztu budowy 1 m² powierzchni użytkowej mieszkania jest dopuszczalne w granicach do 3% wyłącznie ze środków własnych przyszłych użytkowników z przeznaczeniem na dodatkowe uzupełnienie wyposażenia i wykończenia mieszkań. Inwestor przedstawia wraz z zatwierdzoną dokumentacją projektowo-kosztorysową aneks do kosztorysu obejmujący wykaz robót dodatkowych, o których wyżej mowa.

§ 3. 1. Niezależnie od kredytu bankowego ustalonego w § 1 spółdzielnie budowlano-mieszkaniowe i spółdzielcze zrzeseń budowy domów jednorodzinnych, realizujące niskie budownictwo mieszkaniowe na terenach nie uzbrojonych, mogą uzyskać kredyt na budowę lokali handlowych i socjalno-kulturalnych. Dotyczy to lokali, które zgodnie z przepisami uchwały nr 363 Rady Ministrów z dnia 13 września 1961 r. w sprawie zasad opracowania szczegółowych planów miejskiego budownictwa mieszkaniowego oraz zasad planowania i finansowania tego budownictwa i urzędów towarzyszących na okres lat 1961—1965 (Monitor Polski Nr 78, poz. 325) — są zaliczane do podstawowych urządzeń towarzyszących. Maksymalna wysokość kredytu bankowego przyznanego na ten cel nie może przekraczać 2.000 zł na 1 m² powierzchni użytkowej tych lokali.

2. Uzyskanie kredytu określonego w ust. 1 nie wymaga zgromadzenia przez członków środków własnych, jeżeli wysokość kredytu odpowiada planowanym kosztom budowy wymienionych lokali.

§ 4. Kredyt bankowy dla spółdzielni budowlano-mieszkaniowych i spółdzielczych zrzeseń budowy domów jednorodzinnych, budujących domy wielomieszkaniowe, domy jednorodzinne oraz lokale w małych domach mieszkalnych, nie spełniające warunków określonych w uchwale nr 279 Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 12 września 1964 r. w sprawie niskiego spółdzielczego budownictwa mieszkaniowego realizowanego na terenach nie uzbrojonych, może być udzielony w wysokości i na warunkach określonych w zarządzeniu Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 15 lutego 1964 r. w sprawie maksymalnej wysokości i warunków udzielania kredytu bankowego na budownictwo mieszkaniowe ze środków własnych ludności (Monitor Polski Nr 14, poz. 65).

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą w stosunku do zadań inwestycyjnych rozpoczętych po dniu 12 września 1964 r.

Minister Gospodarki Komunalnej: S. Sroka